

28622 LLEI 34/1987, de 26 de desembre, de potestat sancionadora de l'Administració pública en matèria de jocs de sort, envit o atzar. («BOE» 312, de 30-12-1987.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article 1r Objecte i àmbit de la Llei.

1. L'objecte d'aquesta Llei és la regulació de la potestat sancionadora de l'Administració pública en matèria de jocs de sort, envit o atzar.

2. El que disposa aquesta Llei s'entén sense perjudici de la legislació que en matèria de joc puguin dictar les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències, i, en tot cas, conserva el caràcter de dret supletori que constitucionalment li és reconegut.

3. Són infraccions administratives en matèria de joc les accions o omissions tipificades en aquesta Llei, que poden ser especificades en els reglaments que la despleguin.

4. Les infraccions administratives en matèria de joc es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 2n Infraccions molt greus.

Són infraccions molt greus:

a) Fer activitats d'organització o explotació de jocs sense les autoritzacions, inscripcions o guies de circulació, o amb l'incompliment dels requisits i les condicions establerts en aquestes, així com l'organització o explotació dels jocs en locals o recintes no autoritzats o per part de persones no autoritzades.

b) La modificació unilateral de qualsevol de les condicions, en virtut de les quals es van concedir les autoritzacions preceptives.

c) La cessió de les autoritzacions concedides, excepte amb les condicions o requisits establerts a les normes vigents. Aquesta infracció és imputable al cedent i al cessionari.

d) Permetre o consentir expressament o tàcitament l'organització, celebració o pràctica de jocs o apostes en locals no autoritzats o per part de persones no autoritzades, així com permetre la instal·lació o explotació de màquines recreatives i d'atzar sense autorització d'explotació.

e) El foment i la pràctica de jocs i/o apostes, al marge de les normes establertes o autoritzacions concedides.

f) Utilitzar elements de joc o màquines no homologats o autoritzats, o substituir fraudulentament el material de joc.

g) Reduir el capital de les societats o les fiances de les empreses de joc per sota del límit establert, o procedir a qualsevol transferència no autoritzada de les accions o participacions.

h) Modificar els límits d'apostes o premis autoritzats.

i) Obtenir les corresponents autoritzacions mitjançant l'aportació de dades o documents no conformes amb la realitat.

j) Permetre l'accés al joc de les persones que ho tenen prohibit d'acord amb les normes vigents.

k) Exercir coacció o intimidació sobre els jugadors en cas de protesta o reclamació.

l) Atorgar préstecs o permetre que tercers els atorguin a jugadors o apostadors en els locals o recintes en què tinguin lloc els jocs.

m) Practicar jocs recreatius o d'atzar en establiments públics, cercles tradicionals o clubs privats quan la suma total de les apostes superi el salari mínim interprofessional mensual.

n) La manipulació dels jocs en perjudici dels jugadors o apostadors.

o) L'impagament total o parcial als apostadors dels premis o les quantitats de què resultin guanyadors.

p) La falta de funcionament dels locals autoritzats durant un temps superior a la meitat del període anual d'obertura.

q) La venda de cartrons en el joc del bingo, de butlletes, rifes, o de qualsevol altre títol semblant, per un preu superior a l'autoritzat.

r) La fabricació, importació, exportació, comercialització, manteniment i distribució de material de joc amb l'incompliment del que disposa la normativa vigent.

s) La participació com a jugadors del personal utilitzat o directiu, així com accionistes i participis d'empreses dedicades a la gestió, organització i explotació del joc, directament o per mitjà de terceres persones, en els jocs i apostes que gestionin o explotin aquells.

t) La negativa a exhibir als agents de l'autoritat els documents acreditatius de les autoritzacions administratives corresponents, així com no obrir o no mostrar a aquests, per a la seva comprovació, les màquines o elements de joc.

u) Efectuar publicitat dels jocs d'atzar o dels establiments en què es practiquin aquests sense l'autorització adequada, o al marge dels límits fixats en aquesta. D'aquesta infracció és responsable el titular de l'autorització i solidàriament l'entitat o l'anunciant particular i l'agència que gestioni o porti a efecte la publicitat.

v) Instal·lar i explotar màquines recreatives i d'atzar en un nombre que excedeixi l'autoritzat.

Article 3r Infraccions greus.

Són infraccions greus:

a) No tenir o portar incorrectament els llibres exigits per la corresponent reglamentació del joc.

b) Fer promocions de vendes no autoritzades, mitjançant activitats anàlogues als jocs, permesos, regulats a la normativa vigent.

c) Practicar jocs recreatius o d'atzar en establiments públics, cercles tradicionals o clubs privats, sempre que la suma total de les apostes no sigui tipificable com a infracció molt greu.

d) No exhibir en l'establiment de joc, així com en les màquines, els documents acreditatius de l'autorització o altres d'exigits.

e) No remetre oportunament a l'autoritat competent les dades o documents degudament formalitzats exigits per la normativa de joc.

f) La tolerància per part dels directius i personal de les empreses de joc de qualsevol activitat il·lícita, sense perjudici de l'aplicació de la legislació específica que sigui procedent.

g) La falta de fitxers de visitants o la seva gestió incompleta o inexacta que es determinin per reglament, en els locals autoritzats per al joc.

h) La falta del llibre de reclamacions en els locals autoritzats per al joc, i no donar curs, si s'escau, a les reclamacions formulades.

i) Permetre l'ús o mantenir el funcionament de material de joc sense complir els condicionaments tècnics de la seva homologació.

j) L'incompliment de les normes tècniques dels reglaments dels jocs.

k) Fer la transmissió d'una màquina recreativa i d'atzar que no té la corresponent autorització.

Article 4t Infraccions lleus.

Són infraccions lleus les accions o omissions no tipificades com a infraccions greus o molt greus en aquesta Llei que en funció de la normativa vigent suposin l'incompliment de normes d'ordre públic, o siguin causa de perjudicis a tercers, o dificultin la transparència del desenvolupament dels jocs o la garantia que no es puguin produir frau, o siguin un obstacle per al control i la comptabilitat de les operacions realitzades.

Article 5è Sancions administratives.

1. Les infraccions administratives qualificades com a molt greus se sancionen:

a) Per la Comissió Nacional del Joc, amb una multa de fins a 15.000.000 de pessetes i, a més, per un període màxim de tres anys, amb la suspensió de l'autorització concedida o el tancament del local on es jugui o la inhabilitació del local per a activitats de joc.

b) Pel ministre de l'Interior, amb una multa de fins a 30.000.000 de pessetes i, a més, per un període màxim de cinc anys, amb la suspensió de l'autorització concedida o el tancament del local on es jugui o la inhabilitació del local per a activitats de joc.

c) Pel Consell de Ministres, a proposta del ministre de l'Interior i amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Joc, amb una multa de fins a 100.000.000 de pessetes i, a més, amb la revocació de l'autorització concedida o tancament del local on es jugui o inhabilitació del local per a activitats de joc, amb caràcter definitiu.

2. Les infraccions qualificades de greus o lleus les sanciona, respectivament, amb multes de fins a 5.000.000 de pessetes o fins a 500.000 pessetes, el governador civil de la província corresponent.

3. En el supòsit de suspensió temporal de l'autorització a què es refereix l'apartat 1, durant el termini pel qual hagi estat imposada, no es poden concedir noves autoritzacions a les mateixes o altres empreses que pretenguin dur a terme les seves activitats relatives al joc en el local on es va produir la infracció sancionada.

4. Per causa d'infracció molt greu o greu comesa pel personal de les empreses de joc, es pot imposar, accessòriament a la sanció de multa, la suspensió de la vigència dels documents professionals o la impossibilitat d'obtenir altres de nous. En les infraccions molt greus, la suspensió i la impossibilitat d'obtenir documents professionals les pot acordar per un termini de fins a tres anys la Comissió Nacional del Joc i de fins a cinc anys el ministre de l'Interior. En les greus, per un termini de fins a dos anys, el governador civil.

5. De les infraccions comeses pels directors, gerents, apoderats, encarregats o administradors de les empreses de joc o dels establiments on es practiquin aquests, així com del personal al seu servei, en són subsidiàriament responsables les societats titulars.

6. L'autoritat sancionadora, en els supòsits de falta d'autorització, revocació o suspensió d'aquesta, pot decretar el comís i la destrucció de les màquines o elements de joc objecte de la infracció.

Així mateix, atenent la naturalesa de la infracció, la mateixa autoritat sancionadora ordena el comís de les apostes que hi hagi hagut i dels beneficis il·licits obtinguts, l'import dels quals s'ingressa en el Tresor Públic. Els particulars perjudicats poden comparèixer davant l'òrgan competent per a la incoació de l'expedient i sol·licitar el lliurament de la part d'aquells obtinguda a càrrec seu, sempre que en l'expedient resulti la seva identificació com a tals perjudicats.

7. Per a la graduació de la sanció cal atènyer-se tant a les circumstàncies personals o materials que concorrin en el fet, com a la reiteració i a la transcendència econòmica i social de la infracció comesa.

Article 6è Prescripció.

1. Les infraccions lleus prescriuran al cap de dos mesos, les greus al cap d'un any i les molt greus als cap de dos anys.

2. El termini de la prescripció comença a comptar des del dia en què s'hagi comès la infracció.

3. Aquesta prescripció s'interromp des que el procediment es dirigeixi contra l'infractor, i el temps de la prescripció torna a córrer de nou des que aquell acabi sense sanció o es paralitzi el procediment durant més de tres mesos, si no és per una causa imputable a l'interessat.

Article 7è Procediment sancionador.

1. El procediment sancionador s'ha d'ajustar al que preveu aquesta Llei, i n'és la normativa subsidiària les disposicions de la Llei de procediment administratiu.

2. En les infraccions tipificades com a greus i molt greus s'ha d'ajustar als tràmits següents:

a) S'inicia per providència del governador civil o de la Comissió Nacional del Joc, segons que es tracti de faltes greus o molt greus, que es dicta en rebre comunicació o denúncia sobre una suposada infracció i que es notifica a l'interessat juntament amb el plec de càrrecs que formula l'instructor nomenat en aquesta.

b) L'interessat disposa d'un termini de vuit dies per presentar un plec de descàrrecs, en què pot sol·licitar la rebuda a prova de l'expedient, expressant-hi els punts de fet sobre els quals ha de versar i articulant la prova de què intenta valer-se.

c) L'instructor pot acordar, d'ofici o a instància de part, l'obertura d'un període de prova per un termini no superior a trenta dies, quan hi hagi disconformitat en els fets o aquests siguin de transcendència per a la resolució de l'expedient.

d) Contestat o no dins el termini el plec de càrrecs o, si s'escau, conclosa la fase probatòria, l'instructor ha de formular la proposta de resolució, que s'ha de notificar a l'interessat perquè en el termini de vuit dies pugui al·legar el que convingui al seu dret.

e) Davant les actuacions, l'òrgan competent ha de dictar la resolució corresponent, que si comporta la imposició d'una sanció, una vegada notificada a l'interessat, és executiva quan causi estat en via administrativa.

3. En cas de falta lleu, l'acta incoada per l'agent de l'autoritat serveix de plec de càrrecs, i el presumpte infractor disposa d'un termini màxim de vuit dies per aportar o proposar les proves que estimi pertinents en defensa seva.

Conclòs aquest tràmit, el governador civil ha d'imposar, si s'escau, la sanció que correspongui.

Article 8è Règim de recursos.

Contra les resolucions recaigudes en els expedients sancionadors es poden interposar els recursos administratius i jurisdiccionals que legalment siguin procedents, i a aquest efecte les dictades per la Comissió Nacional del Joc exhaureixen la via administrativa.

Article 9è Mesures cautelars.

1. L'òrgan competent per ordenar la incoació de l'expedient pot acordar com a mesura cautelar el precintament i dipòsit de les màquines i del material i elements de joc, quan hi hagi indicis racionals d'infracció molt greu,

com a mesura prèvia o simultània a la instrucció de l'expedient sancionador.

2. Sense perjudici del que s'estableix en matèria de sancions per joc il·legal, l'òrgan competent per ordenar la incoació de l'expedient ha d'adoptar mesures conduents al tancament immediat dels establiments en què s'organitzi la pràctica de jocs sense l'autorització requerida, així com la confiscació dels materials de tot tipus usats per a aquesta pràctica i les apostes que hi hagi hagut.

Els agents de l'autoritat, en el moment d'aixecar acta per aquesta infracció, poden adoptar les mesures cautelars a què es refereix el paràgraf anterior, així com procedir al precintament i dipòsit de les màquines i altres material o elements de joc. En aquests casos, l'òrgan a qui competeix l'obertura de l'expedient ha de confirmar o aixecar, en la providència d'incoació, la mesura cautelar adoptada. Si en el termini de dos mesos no s'ha comunicat la ratificació de la mesura, es considera sense efecte, sense perjudici de la continuació de l'expedient sancionador que s'hagi incoat.

Article 10. Fiances.

En els termes i quanties que s'estableixin per reglament, les empreses que facin activitats relacionades amb el joc estan obligades a constituir fiances, que queden afectes a totes les responsabilitats econòmiques que es derivin d'infraccions regulades en aquesta Llei i al compliment de les obligacions d'aquest caràcter a què hagin de fer front per imperatiu reglamentari.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.—La distribució de competències establertes en aquesta Llei per imposar les sancions a què es refereix aquesta es pot modificar mitjançant un reial decret dictat a proposta del ministre de l'Interior.

Segona.—Les facultats dels òrgans de les administracions de les comunitats autònomes que tinguin competències en matèria de jocs de sort, envit o atzar per a la imposició, si és procedent, de les sancions que preveu aquesta Llei, s'han d'exercir d'acord amb les seves normes específiques.

Tercera.—La quantia econòmica de les sancions previstes en aquesta Llei es pot modificar en la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

Quarta.—Les facultats que aquesta Llei atorga a la Comissió Nacional del Joc es poden atribuir per resolució d'aquesta al seu president i al seu secretari, amb l'amplitud per a cadascun que aquesta Comissió estimi convenient.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Sense perjudici del dret legítim de possibles interessats que ho acreditin, la Comissió Nacional del Joc ha de procedir, en el termini de tres mesos, a ingressar en el Tresor Públic les quantitats que actualment estiguin en el seu poder, com a conseqüència d'incautacions d'apostes o beneficis il·lícits portades a efecte abans de la vigència del Reial decret llei 2/1987, de 3 de juliol.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades totes les normes o disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix la Llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—Aquesta Llei entra en vigor el dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Segona.—S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'exercici de les facultats que conté aquesta disposició.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 26 de desembre de 1987.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ